

lig rimeligtviis komme til i 4 Aar at staae som Secondlieutenanter uden Pensionsbret og med en Gage, der er 90 Rd. mindre end den, de før havde Udfigt til at faae. De ville dernæst som Premierlieutenanter komme til at avancere meget langsommere end før, og det vil ogsaa erindres, at det netop er Lieutenanterne i Søetaten, der ifølge den nye Ordning faae et personligt Tillæg, fordi de Alle tidligere stode paa en højere Gage end den, de efter de nye Bestemmelser vilde komme til at faae, og det uagtet det betydelige Avancement, der er fæet. Det er attsaa unge Mennesker, som ere i den alleruheldigste Stilling paa Grund af de Forandringer, der ere foregaaede, og det synes derfor billigt, at man kommer dem tilhjælp i Overgangstilstanden. Nu har jeg troet, at dette kunde skee paa den Maade, at man betalte dem tilbage, hvad de havde givet for deres Underviisning, saaledes at de Eldste fik noget Mere, de Yngre noget Mindre, og saaledes Rækken igjennem. Jeg kan gaae ind paa, at de først Afgaaende faae 200 Rd., de derpaa Afgaaende 150 Rd. og de Næste 100 Rd.; men det vilde ganske vist forekomme mig ubilligt, om disse Mennesker haade i den yngre og ældre Alder skulde komme til at lide under de Forandringer, der i den seneste Tid ere foregaaede med Hensyn til deres Stilling. — Hvad det Forslag angaaer, der er stillet af to ærede Medlemmer, da skal jeg gjøre opmærksom paa det Udfælsige i, at den nye Skole kommer igang saa snart som muligt; men dertil fordrer, at de nødvendige Foranstaltninger træffes saa hurtigt skee kan. Om 8—14 Dage maae de, der skulle flytte, opsiges, for at Leiligheden til Foraaret kan modtages; de Forandringer, der skulle udføres derved, kunne da foregaae i Løbet af Sommeren, saaledes at Eleverne, naar de komme hjem med Cadetstribet, strax kunne komme ind i den nye Leilighed og det hele lovbestemte Cursus begynde. Jeg troer derfor ikke, at det vil være heldigt nu at skulle søge en ny Leilighed for Skolen eller gjøre nye Undersøgelser med Hensyn til Tilveførelsen af et passende Locale; man vilde da let komme i det

Tilfælde at maatte udsætte Opfyldelsen af den paagjældende Lovbestemmelse i et Aar.

Formanden: Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Sage: Jeg ønskede, forinden Forhandlingerne gaae videre, at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister. Han udtalte sig med megen Styrke for at købe et større Pantserflib i Udlandet, og jeg vilde da gjerne spørge ham, om det er paa Regjeringens Vegne, at han i dette Tilfælde har udtalt sig eller ikke. Jeg troer nemlig, at den høitærede Minister ved nærmere Overveielse vil komme paa det Rene med, at det er ikke Folkethingets Opgave at foranledige Bevillinger af den Natur, men at saadanne Bevillinger absolut maae fremkomme ifølge Forslag fra Regjeringen og af denne maae hævdes med den fulde Styrke for at have den fjerneste Udfigt til at gaae igjennem. Hvis det nu skulde være hele Regjeringens Anskuelse, at det Retteste er hurtigst muligt at købe et større Skib i Udlandet, maae vi jo vente, at et Forslag derom fremkommer til 3die Behandling fra Regjeringen og bliver hævdet med fuld Styrke fra dens Side. Saa er Stillingen forandret, men det har som sagt ikke været mig klart; om det, som den høitagtede Minister yttede, var en Udtalelse af hans egen Stemning eller Opfattelse, eller en Udtalelse paa Regjeringens Vegne. Derfor ønskede jeg gjerne en bestemt Erklæring i saa Henseende.

Marineministeren: Det forekommer mig, at jeg har talt saa klart som vel muligt. Jeg har sagt, at Marineministeren har stillet et Forslag, som er det Høieste, hvortil han har kunnet gaae, og at han har maattet vige paa Grund af de finansielle Omstændigheder. Attsaa: der foreligger et Forslag, som er vedtaget af hele Ministeriet og vedtaget efter en Udtalelse af Marineministeren, der ønskede at gaae til et større Beløb. Der er paa den anden Side sagt, at hele Ministeriet stod paa samme Maade som ifjor.